

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 4T/33/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118010900
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Harabin
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2019:1118010900.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred samosudcom JUDr. Branislavom Harabinom, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému Z. Z., pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom 21. 2. 2019 v Bratislave, takto

r o z h o d o l :

rozhodol:

Obžalovaný:

Z. Z. narodený XX. XX. XXXX v K., trvale bytom D., okres K., toho času v ÚVTOS Leopoldov, s a u z n á v a v i n n ý m, ž e

1. 7.01.2017 v čase okolo 17.57 h v Bratislave na Námestí SNP číslo 7 v predajni Billa odcudzil z regálu voľne položený tovar a to 3 ks Nescafé Gold 200 g a 2 ks Jacobs Krönung 200 g. teda spolu 5 ks kávy v hodnote 9,99 € za 1 ks, na čo si ich vložil do vnútra bundy a následne prešiel s tovarom pokladničnou zónou bez zaplattenia, čím spoločnosti Billa, s.r.o. so sídlom Bajskalská ulica číslo 19/A, Bratislava spôsobil celkovú škodu vo výške 49,95 €, pričom bolo zistené, že obvinený sa dňa 07.01.2017 v predajni COOP Jednota v Bratislave na Mierovej ulici číslo 14 dopustil priestupku proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za čo mu bola dňa 07.01.2017 v čase o 10.20 h hliadkou Obvodného oddelenia PZ Ružinov - západ Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave II uložená bloková pokuta nezaplattená na mieste vo výške 30,-, číslo bloku 11033762 a toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 07.01.2017,

2. dňa 13. 02. 2017 v čase okolo 10.00 h v Bratislave na Odborárskom námestí č. 3 v priestoroch predajne TESCO Express odcudzil z regálu 3 ks konzerv tuniakov zn. Rio Mare, v celkovej hodnote 11,07,-€ a 4 ks tuniakových pást zn. Rio Mare v celkovej hodnote 14,36,-€, a to tak, že uvedený tovar najprv vybral z regálu a následne si tento tovar postupne vkladal do čiernej tašky na notebook obalenej alobalom, ktorú držal v ľavej ruke a s takto ukrytým tovarom bez zaplattenia prešiel cez pokladničnú zónu a z predajne odišiel bez zaplattenia, pričom tašku s vyššie uvedeným tovarom nechal pred vchodom do predajne a vrátil sa späť s prázdnu čiernou plátennou taškou, kde bol vedúcou zmeny C. zadržaný až do príchodu hliadky Policajného zboru, čím uvedeným konaním spôsobil krádežou poškodenej spoločnosti TESCO STORES SR, a.s., so sídlom Kamenné námestie 1/A, Bratislava, škodu spolu vo výške 25,43,-€, a to napriek tomu, že obvinený v predchádzajúcom období dňa 07. 01. 2017 v čase okolo 10.20 hod v predajni COOP Dunajská Streda, s.r.o. na Mierovej ulici v Bratislave vyšiel z predajne s tovarom cez pokladničnú zónu bez jeho zaplattenia, za čo mu bola dňa 07. 01. 2017 uložená bloková pokuta nezaplattená na mieste vo výške 30,-€, číslo bloku 11033762 pre spáchanie priestupku proti majetku podľa §-u 50 ods. 1 Zákona č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov,

t e d a

- si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý,

č í m s p á c h a l

- pokračovací prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f) Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e:

Podľa § 212 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 4, § 36 písmeno l), § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona, § 41 odsek 3 Trestného zákona na spoločný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona súd obvineného pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 41 odsek 3 Trestného zákona sa zrušuje skorší výrok o vine a celý výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3T/11/2017 z 30. 7. 2017, právoplatného 26. 4. 2017, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obvinený povinný zaplatiť poškodenej spoločnosti BILLA s.r.o., so sídlom Bajkalská 19/A, Bratislava 821 02, IČO: 31 347 037 sumu vo výške 49,95,- Eur.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodenú spoločnosť TESCO STORES SR, a. s., so sídlom Kamenné námestie 1/A, Bratislava, IČO: 31 321 828, so svojím nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

O d ô v o d n e n i e

Na hlavnom pojednávaní konanom v predmetnej trestnej veci súd umožnil urobiť obžalovanému Xi Z. vyhlásenie podľa § 257 odsek X písmeno a/, b/ a c/, odsek 4 Trestného poriadku, pričom obžalovaný po tom, čo mu bolo umožnené poradiť sa svojím obhajcom urobil vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku, teda že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava I z 30. 11. 2018, č. k. 3 Pv 94/17/1101 - 33. Súd následne postupoval v súlade s § 257 odsek 5 Trestného poriadku a obžalovanému položil otázky podľa § 333 odsek 3 písmeno c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku, na ktoré obžalovaný vo všetkých prípadoch odpovedal zhodne „áno“. Súd potom v súlade s ustanovením § 257 odsek 7 Trestného poriadku po súhlasnom vyjadrení procesných strán uznesením prijal vyhlásenie obžalovaného, ktorým uznal vinu zo spáchania skutku, ktorý je predmetom obžaloby a uznesením podľa § 257 odsek 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, nevykoná, pričom vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, ochrannom opatrení a náhrade škody.

V súvislosti s predmetom dokazovania súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov podľa § 269 Trestného poriadku, a to Výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Odpovede na lustráciu v ZVJS, Odpovede na lustrácie v GP, Odpisu registra trestov obžalovaného a oboznámením obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3T/11/2017.

Na základe takto vykonaného dokazovania a po vyhodnotení dôkazov jednotlivo i v ich súhrne spôsobom uvedeným § 2 odsek 12 Trestného poriadku dospel súd k záveru, že výsledky dokazovania vykonaného pred súdom na hlavnom pojednávaní v predmetnej trestnej veci neodôvodňujú uložiť obžalovanému žiaden z alternatívnych trestov nespojených s trestom odňatia slobody, ako ani trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu, ale obžalovanému bolo možné uložiť iba prísny nepodmienečný trest odňatia slobody ukladaný na samotnej hornej hranici trestnej sadzby stíhaného trestného činu. Súčasne výsledky vykonaného dokazovania odôvodňovali aj uloženie povinnosti obžalovanému nahradiť poškodenej spoločnosti škodu spôsobenú trestným činom.

Pri ukladaní trestu súd dôsledne vychádzal z účelu trestu vyjadreného v § 34 odsek 1 Trestného zákona, ktorý okrem iného vychádza z jednoty represie a prevencie, ako aj zo všetkých relevantných kritérií upravených v § 34 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, z ktorých je súd povinný vychádzať pri určovaní druhu trestu a jeho výmery.

Podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 odsek 2 Trestného zákona, páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 odsek 4 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 41 odsek 3 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za ďalší čiastkový útok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť, zruší v rozsudku skorší výrok o vine o pokračovacom trestnom čine a trestných činoch spáchaných s ním v jednočinnom súbehu, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Súd pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku znova rozhodne o vine za pokračovací trestný čin vrátane nového čiastkového útoku, prípadne za trestné činy spáchané s ním v jednočinnom súbehu, ako aj o spoločnom treste za pokračovací trestný čin, ktorý nesmie byť miernejší než trest uložený skorším rozsudkom. Súd prípadne rozhodne tiež o nadväzujúcich výrokoch, ktoré majú podklad vo výroku o vine. Ak je ukladaný trest za viac trestných činov, ustanovenia odsekov 1 a 2, § 42 a § 43 sa použijú primerane.

Podľa § 122 odsek 10 Trestného zákona, za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel' pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatel'a spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatel'a spáchať uvedený trestný čin; to neplatí vo vzťahu k čiastkovým útokom spáchaným mimo územia Slovenskej republiky.

V súvislosti s výrokom o treste je potrebné poukázať predovšetkým na to, že súd bol povinný ukladať spoločný trest v zmysle § 41 ods. 3 Tr. zák.. Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3T/11/2017 súd zistil, že obžalovaný X.Z. bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3T/11/2017 z 30. 3. 2017, právoplatným 26. 4. 2017 uznaný vinným za spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák. (na skutkovom základe ako je uvedené pod bodom 2/ tohto rozsudku), za ktorý mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia. Zároveň súd v tomto trestnom rozkaze odkázal poškodenú spoločnosť Tesco Stores SR, a.s. so svojím nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Skutok ktorý je predmetom tohto konania (4T/33/2018 - skutok pod bodom 1/ výroku rozsudku) a skutok z vyššie citovaného konania Okresného súdu Bratislava I (3T/11/2017 - skutok pod bodom 2/ výroku rozsudku) jednoznačne tvoria dva samostatné čiastkové útoky toho istého páchatel'a, obž. Z. Z., ktoré spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť,

najmä jednotiaci zámer páchatel'a spáchať uvedený trestný čin a ide o pokračovací trestný čin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f) Trestného zákona.

Jednotlivé čiastkové útoky od seba oddeľuje len niečo vyše jedného mesiaca (7. 1. 2017 a 13. 2. 2017). V oboch prípadoch obžalovaný kradol (prisvojil si cudziu vec) tovar nie vysokej hodnoty (5ks. káv resp. konzervy tuniaka a tuniakové pasty) v rôznych predajniach (Billa a Tesco Express). Spôsob ich spáchania je podobný, keď si obžalovaný tovar vložil do bundy resp. tašky a bez zaplatenia prešiel cez pokladničnú zónu. Predmetom útoku bol v oboch prípadoch tovar nachádzajúci sa v poškodených predajniach, ktoré boli jeho vlastníkami. Rovnako súd ustálil, že obžalovaný mal v obidvoch prípadoch identický zámer a priamy úmysel spáchať trestný čin krádeže.

Uznesenia o vznesení obvinenia za oba čiastkové útoky boli obvinenému oznámené (doručené) až po spáchaní druhého z nich (za čiastkový útok zo 7. 1. 2017 doručené 10. 9. 2017 a za čiastkový útok z 13. 2. 2017 doručené 13. 2. 2017), čo len potvrdzuje, že ide o pokračovací trestný čin a nejde o prípad, ktorý má na mysli § 122 ods. 13 Tr. zák..

V kontexte uvedeného súd vychádzal z trestnej sadzby upravenej v § 212 odsek 2 Tr. zák. s odkazom na § 212 odsek 1 Tr. zák. (0 až na 2 roky), pričom pri ustálení konkrétnej trestnej sadzby bol súd okrem ostatných kritérií upravených v § 34 odsek 4 Trestného zákona povinný posúdiť aj existenciu pohľadujúcich a prirážajúcich okolností a vzájomný pomer medzi nimi. U obžalovaného Michala Malíka súd zistil jednu pohľadujúcu okolnosť (§ 36 písmeno l/ Tr. zák. - obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval) a súčasne zistil jednu prirážajúcu okolnosť (§ 37 písmeno m/ Tr. zák. - prechádzajúce odsúdenia obžalovaného za trestné činy). Na tomto mieste súd konštatuje, že pri vyhlásení rozsudku pochybil, keď omylom obžalovanému pridal aj prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h/ Tr. zák. - spáchal viac trestných činov. Keďže obžalovaného súd uznal vinným zo spáchania pokračovacieho trestného činu, je zrejmé, že ide len o jeden trestný čin a prirážajúca okolnosť podľa § 37 písmeno h/ Tr. zák. nie je na mieste. Rovnako je následne vo výroku nesprávne použitý aj § 38 ods. 4 Tr. zák. (prevaha prirážajúcich okolností). Uvedenú chybu súd zistil až pri vypracovávaní písomného vyhotovenia rozsudku, nakoľko je však viazaný vyhláseným výrokom rozsudku, musel súd tieto chyby aplikované ustanovenia Trestného zákona vo výroku rozsudku ponechať.

V tejto súvislosti však je zároveň nutné doplniť, že citované pochybenie súdu nemalo žiadny vplyv na výšku uloženého trestu. Súd uložil obvinenému trest odňatia slobody na najvyššej možnej hornej hranici trestnej sadzby - 2 roky a nesprávna aplikácia § 38 ods. 4 Tr. zák., ktorou by sa nesprávne zvýšila len dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu (teda sadzba by bola 8 mesiacov až 2 roky), by nebola spôsobilá ovplyvniť uloženie výšku trestu. Rovnako aj zo skutočnosti, že súd ukladal spoločný trest (ktorý nesmie byť miernejší než trest uložený skorším rozsudkom, ktorý bol v tomto prípade 20 mesiacov) je zrejmé, že nesprávne zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu nemohlo uložený trest ovplyvniť v neprospech páchatel'a, nakoľko trest odňatia slobody vo výmere menšej ako 20 mesiacov súd obžalovanému ani nemohol uložiť.

S prihliadnutím na uvedené, vychádzajúc z ustálenej trestnej sadzby (0 až 2 roky) a so zreteľom na výsledky dokazovania považoval súd za potrebné uložiť obžalovanému trest odňatia slobody na najvyššej možnej hornej hranici trestnej sadzby, konkrétne vo výmere 2 roky. Takáto výmera trestu podľa názoru súdu odzrkadľuje a zohľadňuje všetky vyššie uvedené zásady pre ukládanie trestov, pričom v prípade obžalovaného P. Z. je už potrebné dôsledne uplatňovať aj represívnu funkciu trestného práva rešpektujúc pritom zásadu jednoty prevencie a represie. Inak povedané, na obžalovaného je nevyhnutné pôsobiť nielen preventívne a výchovne, ale aj s uplatnením zodpovedajúcej represie. Uvedené je dané tým, že menovaný obžalovaný bol pred spáchaním stíhaného trestného činu odsúdený za trestné činy celkom 30 krát. Z toho 28 krát súdmi Slovenskej republiky a v 2 prípadoch bol odsúdený v Českej republike. Uvedené vyplýva z odpisu jeho registra trestov. V drvivej väčšine všetkých predchádzajúcich odsúdení obžalovaného (29) išlo o trestné činy krádeže. U obžalovaného evidentne ide o špeciálnu recidívu. Súdmi Slovenskej republiky bol obžalovanému celkom 21 krát uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, napriek tomu k náprave obžalovaného evidentne nedošlo a teda ani doposiaľ ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody nespĺnili svoj účel. K uvedenému následne pristupuje fakt, že obžalovaný sa trestného činu resp. jednotlivých čiastkových útokov (7. 1. 2017 a 13. 2. 2017) dopustil iba jeden deň po vykonaní trestu odňatia slobody uloženého mu v inej trestnej veci (vykonanie trestu OS BA I sp. zn. 6T/63/2012 k 6. 1. 2017) resp. po niečo viac ako jednom mesiaci, čo pri ukladaní trestu

odňatia slobody odôvodňuje náležité využitie rozpätia trestnej sadzby zo strany súdu. Taktiež z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplýva ďalšia protiprávna činnosť obžalovaného.

Všetky vyššie uvedené skutočnosti z hľadiska posúdenia osoby obžalovaného a možnosti jeho nápravy svedčia pre záver, že trest uložený v nižšej výmere by svoj účel neplnil. Vzhľadom na doterajší život obžalovaného a rozsiahle množstvo jeho predchádzajúcich odsúdení sú možnosti jeho nápravy značne obmedzené a z tohto hľadiska je potrebné mať na zreteli predovšetkým ochranu spoločnosti pred páchaním trestných činov zo strany obžalovaného. Trest odňatia slobody v súdom určenej výmere zodpovedá povahe pokračovacieho trestného činu (dva čiastkové útoky), spôsobu jeho spáchania a spôsobenému následku popísaným v skutkovej vete tohto rozsudku, zavineniu v podobe priameho úmyslu, ako aj pohnútku vychádzajúcej z úmyslu kraďnúť tovar z predajní. Zo všetkých uvedených hľadísk súd výmeru trestu odňatia slobody 2 roky považuje za dôvodnú, adekvátnu a spravodlivú.

Nakoľko obžalovaný bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin v posledných desiatich rokoch pred spáchaním stíhaného trestného činu, súd ho v súlade s § 48 odsek 2 písmeno b/ Tr. zák. pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Vzhľadom na dikciu § 287 odsek 1 veta druhu Trestného poriadku a vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, súd obžalovaného zaviazal aj na náhradu škody spôsobenej trestným činom (čiastkovým útokom zo 7. 1. 2017), a to poškodenej spoločnosti BILLA s.r.o. v rozsahu preukázaného nároku uvedenom v skutkovej vete obžaloby, t. j. vo výške 49,95,- Eur.

Nakoľko súd ukladal obžalovanému spoločný trest, v zmysle dikcie § 41 ods. 3 Tr. zák., vo výroku rozhodol o vine obžalovaného za pokračovací trestný prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák. zahŕňajúci obidva čiastkové útoky a zároveň zrušil skorší výrok o vine a celý výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3T/11/2017 z 30. 7. 2017, právoplatného 26. 4. 2017, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine podklad. Súd znova rozhodol aj o nadväzujúcom výroku, ktorý mal podklad v pôvodnom výroku o vine, ktorým odkázal poškodenú spoločnosť TESCO STORES SR, a. s., so svojím nárokom na náhradu škody na civilný proces.

S prihliadnutím na všetky uvedené skutočnosti, súd rozhodol tak, ako je to uvedené v enunciiate tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Bratislava I. Odvolanie nemôže podať obžalovaný voči výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Poškodený môže odvolaním napadnúť rozsudok pre nesprávnosť výroku o náhrade škody.

Odvolanie má odkladný účinok okrem prípadu, že rozsudok nadobudol právoplatnosť spôsobom predpokladaným v § 183 odsek 1 Trestného poriadku. Právne účinne ho nemôžu podať osoby, ktoré sa tohto práva výslovne vzdali.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.